

Hoorzittingen tegen Trump - Wat de getuigen hebben getuigd en waar de Duitse media het zwijgen over hebben gehouden

Hoewel de media vorige week een echt vuurwerk rond de aanklacht in de VS hebben afgebrand, is er tijdens de hoorzittingen niets tastbaars uit de bus gekomen. Hier is een samenvatting van de verklaringen en andere gebeurtenissen van vorige week.

Een positie van Thomas Röper.

De afgelopen twee weken, toen het Congres zijn getuigen in openbare hoorzittingen heeft gehoord, zijn de Duitse media letterlijk omvergeworpen. Elke dag waren er verschillende meldingen en de Duitse lezer kon de indruk krijgen dat Trump werd veroordeeld en vermoord. In feite was het tegendeel waar. Dus laten we eens kijken naar de verklaringen die, volgens de Duitse pers, Trump in nood zouden hebben gebracht. Maar voordat we dat doen, wil ik u er eerst aan herinneren waar het schandaal over gaat.

Joe Biden was verantwoordelijk voor Oekraïne in zijn tijd als Vice President van de VS na de Maidan. En slechts twee maanden na de Maidan kreeg hij zijn zoon Hunter een baan bij Birisma, een Oekraïens gasbedrijf. Birisma is het onderwerp geweest van verschillende strafrechtelijke procedures voor corruptie en het witwassen van geld. De eigenaar van het bedrijf was voorheen de Oekraïense minister van Milieu en gaf zijn bedrijf in deze functie het recht om Oekraïens fracking gas te produceren.

Hunter Biden heeft officieel 50.000 dollar per maand ontvangen voor zijn baan, in Kiev is hij er in al die jaren drie keer geweest. Daarnaast ontving een New Yorkse onderneming waar Hunter Biden werkte nog eens 900.000 dollar in 18 maanden tijd. In totaal heeft Birisma meer dan 16 miljoen dollar overgemaakt aan Biden en andere hooggeplaatste mensen uit het Westen die daar in de 18 maanden vanaf mei 2014 zijn geplaatst.

Intussen heeft Biden Senior zich ingespannen om het onderzoek naar Birisma te stoppen en zelfs het ontslaan van de openbare aanklager in Oekraïne.

Troef wil weten of er hier sprake is van corruptie, dus of Birisma het geld aan Biden Junior voor Biden Senior heeft betaald om het onderzoek te kunnen afsluiten. De Oekraïense president Selenski is ook geïnteresseerd in de corrupte machinaties van zijn voorganger Porosjenko. Toen de Troef Selensky vroeg om de kwestie tijdens het controversiële telefoongesprek op 25 Juli te onderzoeken, brak hij open Selensky deuren.

Maar de Democraten waren bang voor de presidentiële campagne, want als tijdens de verkiezingscampagne bekend werd dat Biden corrupt was, dan zou de verkiezingscampagne voor de Democraten voorbij zijn. En dus gingen ze in het offensief en beschuldigden ze Trump van het

chanteren van Selensky: Hij wordt verondersteld een onderzoek in te stellen, anders zou er geen geld meer zijn uit de VS.

Dat Biden zelf openlijk toegeeft dat hij de regering-Porosjenko heeft gechanteerd, wordt verborgen. Maar Biden zelf vertelde Poroschenko trots hoe hij hem in 2018 chanteerde: Ofwel wordt de vervelende procureur-generaal ontslagen, ofwel wordt een miljard aan hulp gelden uit de VS geannuleerd.

Dit zijn kort de achtergronden van het "Oekraïense schandaal", nu willen we een blik werpen op wat de getuigen voor het congres hebben verklaard.

De eerste die op 13 november werd ondervraagd was Bill Taylor, de Amerikaanse ambassadeur in Kiev. Hij had echter niets te vertellen en kon zijn eigen bevindingen niet bijdragen. Hij vertelde ons alleen dat een van zijn medewerkers in een restaurant een telefoontje had gehoord over het onderzoek. Hij heeft dus zelf niets bij te dragen, zijn medewerker hoorde een telefoongesprek. Dat deed hij zelf niet.

Maar zelfs zo'n verklaring was de moeite waard voor de media waarin werd gezegd dat Trump zwaar belast was.

Een Republikein had Taylor zelfs gevraagd of hij met Troef, of met Selensky had gesproken, of dat hij het telefoontje in kwestie had gehoord. Toen Taylor alle vragen met "nee" beantwoordde, zei de Republikein ironisch genoeg: "Dus je bent een belangrijke getuige?"

Samen met Taylor werd George Kent, adjunct-staatssecretaris van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, ondervraagd. Hij heeft ook geen bijdrage geleverd aan de zaak. Hij beschuldigde Trump's advocaat Giuliani van het zoeken naar vuil tegen Biden en van het voeren van een campagne tegen Marie Yovanovitch, de toenmalige Amerikaanse ambassadeur in Kiev. Yovanovitch werd in mei ontslagen, meer daarover nu.

De verklaringen van Kent kunnen interessant zijn, maar ze hebben niets te maken met de vraag of de Troef druk uitoefent op Selensky in het telefoongesprek.

Op 15 november was het de beurt aan Yovanovitch. Maar ze had ook niets te melden over de zaak. In plaats daarvan klaagde ze dat Trump haar had teruggeroepen en dat Giuliani tegen haar was. Maar er worden elke dag ambassadeurs benoemd en teruggeroepen in de wereld. En of ze zich al dan niet oneerlijk behandeld voelt is geen probleem voor een staatsaangelegenheid. Maar ze zei niets over de kernvraag of Trump druk heeft uitgeoefend op Selensky.

Op 19 november was het de beurt aan Alexander Vindman, een voormalig Oekraïens adviseur van het Witte Huis. Hij had het telefoontje gehoord. Volgens Vindman was het gesprek "ongepast". Maar hij heeft niets gezegd over de zaak die niet meer bekend was sinds de notulen van het

gesprek werden gepubliceerd. Dat hij het "ongepast" vond is zijn mening, maar geen bewijs. In deze zaak heeft hij echter geen nieuwe feiten meegedeeld.

Ook op 19 november werd Jennifer Williams, een voormalig medewerker van Vice President Pence, gehoord. Maar net als Vindman had ze er niets over te zeggen, ook zij vond het gesprek "ongewoon" en "ongepast". Zij concludeerde hieruit dat er een verband zou kunnen bestaan met de wens van de troef van het onderzoek in Oekraïne en de tijdelijk bevroren militaire hulp aan Oekraïne. Zij was van mening dat Trump geïnteresseerd was in zijn persoonlijke doelstellingen en niet in het Amerikaanse beleid.

Ook zij had hier niets over te zeggen, maar gaf slechts haar mening. Je kunt ze wel of niet delen, maar een persoonlijke mening is geen bewijs van iets. Ze kon niet meer zeggen.

Tim Morrison, een Republikeinse getuige, werd ook gehoord op 19 november. Hij vond het telefoontje in orde en vond er niets illegaals aan.

Kurt Volker, voormalig speciaal gezant van de VS voor Oekraïne, was een interessante getuige omdat hij aan de bron zat en zou weten of Trump de Amerikaanse militaire hulp had gekoppeld aan eisen. Maar dat kon hij tijdens zijn verhoor op 19 november niet bevestigen. Het enige wat hij in deze zaak kon zeggen was dat hij met de Amerikaanse ambassadeur bij de EU, Sondland, over het onderzoek naar Biden heeft gesproken. Maar dat is geen bewijs van de druk die Trump zou hebben uitgeoefend. Volker betwijfelde echter of Biden betrokken zou kunnen zijn bij corruptie. Hij zei dat hij dacht dat Biden een fatsoenlijk persoon was en dat hij dacht dat Biden zoiets niet kon doen.

Maar, dit werd niet eens gemeld in Duitsland, Volker zei ook dat hij Selensky ontmoette op 26 juli, de dag na het telefoontje. Op de vraag of Selensky zich na het telefoongesprek zorgen maakte over Troef, antwoordde Volker "nee" en voegde hij eraan toe dat ze een goed gesprek hadden en Selensky was zeer positief over het telefoongesprek met Troef.

Het was Gordon Sondland's beurt op 20 november en hij was de eerste die Trump daadwerkelijk beschuldigde. Hij beweerde dat er een "Quidproquo" was geweest - een directe uitwisseling van hoffelijkheid en steun van de Amerikaanse regering. Maar: Hij gaf ook alleen zijn eigen beoordeling, omdat hij ook moest toegeven dat Trump dit in een direct gesprek met hem uitdrukkelijk had ontkend. In plaats daarvan had Trump gezegd dat hij met Giuliani moest praten en dat hij had opgeroepen tot het onderzoek. Dat is bekend, zegt Giuliani zelf bij al zijn ontelbare televisieoptredens.

Sondland is dus de eerste die daadwerkelijk een belastende verklaring over de zaak heeft afgelegd, maar ook zonder bewijs en uiteindelijk zijn belastende verklaringen zijn alleen gebaseerd op zijn beoordeling, niet op objectieve feiten. In de rechtbank zou dat te weinig zijn, maar politiek gezien kan het gebruikt worden.

Laura Cooper, werknemer van het Pentagon, nam ook haar beurt op 20 november. De Republikeinen hebben er altijd op gewezen dat er geen enkele druk van de troef kon worden uitgeoefend, omdat Oekraïne op 25 juli, toen de besprekingen plaatsvonden, niet eens wist dat de aangekondigde middelen zouden worden ingehouden. Volgens de tegenstanders van Troef, werd Cooper's positie ongeldig verklaard omdat ze getuigde dat Oekraïense gesprekspartners al in juli hadden gevraagd wat er met het geld aan de hand was.

Maar dat is nog geen antwoord op de vraag of Oekraïne wist dat het geld was ingehouden, want daar werd niets over gezegd. En zelfs als ze dat wel deden...: Het feit dat een medewerker van een Oekraïens ministerie haar een vraag stelt, betekent niet dat Selensky ervan op de hoogte was.

David Hale, een medewerker van het ministerie van Buitenlandse Zaken, werd ook gehoord op 20 november. Maar hij had er ook niets over te zeggen, in plaats daarvan sprak hij positief over de teruggeroepen ambassadeur Jovanovitsj en meldde dat hij voor haar had opgekomen. Dat is aardig van hem, maar het heeft niets te maken met de kernvraag.

Op 21 november was het de beurt aan Fiona Hill, een lid van het personeel van de voormalige Nationale Veiligheidsadviseur John Bolton. Maar Hill had ook niets te melden over de zaak. In plaats daarvan ontkende ze met klem dat Oekraïne zich had bemoeid met de Amerikaanse verkiezingscampagne van 2016 en drong ze erop aan dat Rusland dat had gedaan. Dat klinkt goed voor de pers, maar het heeft niets te maken met de vraag die hier op het spel staat.

Tot slot was het ook op 21 november de beurt aan David Holmes, lid van de Amerikaanse ambassade in Kiev. Dit is de werknemer van Taylor, die beweert een telefoontje te hebben gehoord in een restaurant. Tromp en Sondland waren aan de telefoon terwijl Holmes naast hem zat. Troef zou hebben gevraagd: "Zal hij het onderzoek starten", waarop Sondland antwoordde: "Hij zal het doen". Selensky zal "alles doen wat je wilt". Als gevolg daarvan had Holmes de indruk dat Trump druk op hem uitoefende.

Het is jammer dat Sondland dit gesprek niet heeft bevestigd. Maar zelfs als: Het feit dat Trump een ambassadeur naar het onderzoek vraagt is nog geen teken van druk of zelfs chantage tegen Selensky.

Daarnaast heeft Holmes ook de kant van Yovanovitch gekozen en gezegd dat hij nog nooit eerder zo'n contact met een ambassadeur van de regering heeft meegemaakt. Misschien wel, maar Trump had ook alle reden om Yovanovitch niet te mogen, omdat ze probeerde te voorkomen dat de procureur-generaal, die het onderzoek in Birisma stopte, met Giuliani zou praten.

Je moet je dus afvragen hoe het mogelijk is dat een ambassadeur die de belangen van haar regering moet behartigen tegen haar eigen president optreedt. Als ze het niet eens is met haar president, is dat haar probleem. Zij moet ofwel zijn beleid als zijn vertegenwoordiger steunen, ofwel ontslag nemen. Stel je voor dat een Duitse ambassadeur Merkel's beleid saboteert. Hij zou ook

niet lang in functie zijn.

Dat waren de getuigen en hun verklaringen. Nu moet iedereen zelf beslissen of ze daarin kunnen zien dat Trump druk heeft uitgeoefend.

Opgemerkt zij dat Giuliani de beschuldigingen dat hij in zijn onderzoek tegen Biden een verband zou hebben gelegd met de militaire hulp aan Oekraïne en aldus druk zou hebben uitgeoefend, resoluut van de hand heeft gewezen. En Giuliani verklaarde ook dat hij er zeker van was dat er bewijs was van Bidens corruptie in Oekraïne.

Dit kan nauwelijks worden ontkend, aangezien in Oekraïne al bankafschriften zijn gepubliceerd waaruit de verborgen betaling van 900.000 dollar aan Hunter Biden blijkt.

Alles wat ik hier heb geschreven is ook gespiegeld (met uitzondering van Oekraïense publicaties, die in Duitsland geheim worden gehouden) en in andere Duitse media. In Duitsland werd elke getuigenis voor het Congres omgezet in een lang, breedsprakig en bloemrijk artikel, waarin werd beweerd dat elk van de getuigen zwaar beschuldigd was van troef. Men moest zeer zorgvuldig lezen om de eigenlijke verklaringen die ik hier heb samengesteld uit de lange uitleg in de artikelen te filteren.

Nu naar wat men niet kon ervaren in de Duitse "kwaliteitsmedia".

De Republikeinen wilden ook Hunter Biden dagvaarden en ondervragen. Dat zou interessant zijn geweest als hij moest vertellen wat hij eigenlijk voor Birisma en het officiële maandsalaris van 50.000 dollar heeft gedaan. Hunter was immers zwaar verslaafd aan alcohol en drugs in de tijd na de dood van zijn broer, die hem van de rails had geworpen. Maar de Democraten verhinderden Jager Biden om met hun meerderheid te worden ondervraagd, evenals de klokkenluider die de zaak begon.

De Amerikaanse minister van Energie Perry zei in een interview dat Trump hem nooit het onderzoek naar Biden of het Birismaanse gasbedrijf had verteld, hoewel hij regelmatig met Trump had gesproken over corruptie in Oekraïne.

Nadat de verhoren voorbij waren, zei de voorzitter van de commissie, de Democraat Adam Schiff, dat hij het wangedrag van Trump erger vond dan het Watergate-schandaal. Volgens hem is het bewezen dat troef Oekraïne gechanteerd is door Trump.

Daar kun je ruzie over maken, maar zelfs als je dat doet.: Het is verrassend dat Schiff het niet zo ziet als het gaat om de onbetwiste chantage van de regering-Poroshenko, die Biden zelf heeft toegegeven.

Het schip is toch al een vreemd figuur in het spel. Hij begon zelf de aanklachtprocedure

waarvan hij voorzitter is. En hoewel hij Trump ervan beschuldigt dat hij Oekraïne bedreigd heeft, heeft hij er geen spijt van dat hij hetzelfde doet. Over onderzoeken in Oekraïne tegen Birisma richtte hij zich, zei hij:

"De juiste boodschap aan Oekraïne, onze Amerikaanse beleidsboodschap is: doe geen politiek onderzoek."

Dit kan ook als een bedreiging worden gezien, want als een democraat de volgende president wordt, kunnen de democraten Oekraïne "straffen" voor hun onderzoek. Biden had al openlijk gedreigd een miljard te blokkeren als Oekraïne zijn procureur-generaal niet gehoorzaam zou ontslaan. Dit zou gezien kunnen worden als een voorproefje van wat Oekraïne na een democratische verkiezingsoverwinning volgend jaar te wachten staat als het Biden zou onderzoeken.

In Oekraïne is president Selensky het onderwerp blijkbaar beu, zoals zijn antwoord op een vraag van een Amerikaanse journalist aantoont:

"Ik denk dat iedereen in Oekraïne Birisma zat is. We hebben ons land, we hebben onze onafhankelijkheid, we hebben onze problemen, dat is het."

De Amerikaanse plaatsvervanger Lindsey Graham heeft in een brief aan het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken om documenten gevraagd. Dit zijn notulen van de gesprekken tussen Biden en Poroshenko in februari 2016, toen Biden het ontslag van de Oekraïense openbare aanklager die een onderzoek naar Birisma instelde, afdwong.

Joe Biden reageerde verrassend gevoelig. Hij beschuldigde Graham ervan dat hij volledig onder Troef's controle was en bedreigde hem publiekelijk met levenslange spijt. Waarom heeft Biden een probleem met het publiceren van de notulen als hij een eerlijke huid is die niets te verbergen heeft?

Het Amerikaanse parlementslid Lee Zeldin heeft CNN verteld dat er bewijs is van Oekraïense inmenging in de Amerikaanse verkiezingen van 2016. Destijds werd campagnemanager Trumps, Paul Manafort, beschuldigd van nauwe contacten met Rusland en moest hij aftreden. Hij werd later veroordeeld voor belastingontduiking. Het pikante punt was dat het niet om Rusland ging, zoals toen werd gemeld, maar om geld dat hij als consultant in Oekraïne verdiende, maar in de VS geen belasting had betaald. En deze informatie kwam van de Poroshenko regering en was bedoeld om Clinton te helpen. Volgens Zeldin speelde de toenmalige Oekraïense ambassadeur in de VS een sleutelrol.

Het feit dat de meerderheid van de ene partij de andere partij kan beletten getuigen op te roepen, zie Hunter Biden, heeft waarschijnlijk al duidelijk gemaakt hoe weinig objectief deze "onderzoeken" in het Amerikaanse Congres zijn. In een objectief onderzoek zou men alle noodzakelijke en

onnodige getuigen oproepen en vervolgens hun getuigenissen evalueren in plaats van te verhinderen dat getuigen naar politieke smaak getuigenissen afleggen.

Een bevestiging dat deze onderzoeken in de inlichtingencommissie puur politiek gemotiveerd zijn, geeft een andere boodschap weer. Een paar weken geleden werden twee Oekraïners gearresteerd in de VS, die met Giuliani werkten. Ze werden onder druk gezet om tegen Giuliani te getuigen en alleen vrijgegeven onder omstandigheden en met elektronische sluitingen. Een van hen, Lev Parnas, heeft nu via zijn advocaat gesproken.

Na de recente Amerikaanse verkiezingen wonnen de Democraten een meerderheid in het Huis van Afgevaardigden en werd Adam Schiff gekozen tot voorzitter van de commissie van de geheime diensten. Voorheen was het de Republikein Devin Nunes. Parnas zei nu dat toen Nunes voorzitter van het Inlichtingencomité was, hij met hem sprak en contact wilde met de voormalige Oekraïense procureur-generaal Schokin, die Birisma onderzocht en onder druk van Biden Senior werd ontslagen.

Dat is te zien: Als de Republikeinen nog steeds een meerderheid in het Huis van Afgevaardigden hadden, zou er nu een actief onderzoek tegen de Bidens en hun machinaties in Oekraïne plaatsvinden. Maar aangezien de Democraten de meerderheid hebben, zien we een inbreukprocedure tegen Trump.

De onderzoeken zijn dus geenszins objectief, maar volledig politiek gemotiveerd. Alleen de Duitse media vertellen dit niet aan hun lezers, maar wekken de indruk dat het een objectieve en constitutionele procedure is en geen politieke show.

Wat overblijft is de vraag hoe het verder moet.

De door de Democraten gedomineerde commissie moet nu beslissen of de volgende stap wordt gezet. Tot nu toe hebben alleen zogenaamde vooronderzoeken plaatsgevonden in het kader van de inbreukprocedure. De Democraten zullen nu beslissen of de bevindingen van de genoemde getuigenissen voldoende zijn voor een daadwerkelijk proces tegen Troef.

Het is geenszins zeker hoe ze zullen beslissen, want ze staan nu voor een dilemma. Als ze het proces beëindigen, zullen ze in verlegenheid worden gebracht, ook al zullen de media het anders presenteren.

Maar wanneer ze de zaak officieel openen, zal de Senaat zich buigen over de vraag waar de Republikeinen de meerderheid hebben. En dan zullen de Republikeinen beslissen wie als getuige zal worden opgeroepen en niet de Democraten. Maar of de Democraten het risico willen lopen dat Hunter Biden in twijfel wordt getrokken en enkele anderen - waaronder Oekraïners - wier verklaringen onder ede de Democraten zouden kunnen schaden, is de meest opwindende vraag in dit circus die de VS democratie noemt.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Dit artikel verscheen voor het eerst op 26.11.2019 op 26.11.2019 [over Anti Mirror](#).

+++

Beeldbron: Michael Candelori / Blindvoorraad

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven het redactionele standpunt niet weer te geven.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsopties vindt u hier:
<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin Adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1z1PZgZgZK